

Den ejendommelige Form, Konventionens Art. 28, Lit. b har faaet, skyldes vistnok væsentligst den Omstændighed, at man fra schweizisk Side har beklaget sig over den hyppige Brug, der i lyssky Handel blev gjort af det schweiziske Statsvaaben, som Mærke paa forskellige Hygiejneartikler. Heraf Udtrykket „under Forhold, der er egnede til at saare den schweiziske Nationalfølelse“, og Ønsket om at yde det schweiziske Statsvaaben en særlig Beskyttelse fremfor andre Staters Vaaben, der ikke paa lignende Maade er udsat for en mindre tiltalende Benyttelse som det schweiziske paa Grund af dettes Lighed med Røde-Kors-Mærket, der jo i Virkeligheden er det schweiziske Statsvaaben i omvendte Farver.

I den nugældende Lov om uretmæssig Konkurrence § 4, 3. Stk., Nr. 2 er det forbudt ved Skiltning at benytte danske eller udenlandske Statsvaaben, naar saadan Benyttelse ikke er hjemlet ved særlig Tilladelse. Da denne Forskrift ikke i sin Formulering dækker den ovennævnte Konventionsbestemmelse, idet dels Efterligninger af udenlandske Statsvaaben ikke er forbudt, dels fordi det schweiziske Statsvaaben ikke derigennem har faaet den særlige Beskyttelse, Konventionen kræver, og da det endvidere fra et lovteknisk Synspunkt er forbundet med visse Vanskeligheder at formulere en udtrykkelig Bestemmelse, sigtende til at forhindre Krænkelser af en enkelt Nations Nationalfølelse, er det tilsigtet at komme uden om disse Vanskeligheder ved i Ændringerne til Paragraffens første Stykke at indføje Ordene, „som f. Eks. gennem Farvernes Ombytning eller paa anden Maade er egnet til at fremkalde Forveksling“. Herigennem har ganske vist det schweiziske Statsvaaben opnaaet en Beskyttelse, der gaar videre, end Konventionen forlanger, idet enhver Benyttelse af det gennem denne Formulering af Bestemmelsen er blevet forbudt. Men da paa den anden Side det schweiziske Statsvaaben formentlig ogsaa uden den skete Tilføje („gennem Farvernes Ombytning“) maatte anses for en Efterligning, egnet til at fremkalde Forveksling med Røde-Kors-Mærket, er man i Virkeligheden ikke gaaet videre end allerede paakrævet af Konventionens Art. 28, Lit. a.

I den reviderede Pariserkonventions Art. 6 c findes en Række Bestemmelser angaaende Brugen af Statsvaaben og andre Højhedstegn, til hvilke der er taget for-nødent Hensyn i Forslaget til en ændret Varemærkelov. Medens disse Bestemmelser kun tog Sigte paa de nævnte Tegns Benyttelse som Kendetegn for Varer, er Artiklen i sit 9. Stk. gaaet videre, idet den herved forpligter Unionslandene til at forbyde den uhjemlede Brug i Omsætningen af andre Landes Statsvaaben, naar denne Brug er egnet til at bibringe en fejlagtig Opfattelse med Hensyn til Varernes Oprindelse.

Denne Bestemmelse, der paa den ene Side er indskrænket til Statsvaaben, men paa den anden Side udvidet til at gælde ogsaa den Brug, der gøres af disse, f. Eks. paa Regninger, Fakturaer, Forretningspapir, Skilte o. desl., blev optaget i Konventionen paa Forslag af Schweiz, der paa denne Maade ønskede at forhindre Benyttelsen af det schweiziske hvide Kors paa rød Bund, da det ikke lykkedes at gennemføre et absolut Forbud herimod.

Bestemmelsen er bundet til den Forudsætning, at Brugen er egnet til at bibringe en fejlagtig Opfattelse med Hensyn til Varernes Oprindelse. Da imidlertid Loven mod uretmæssig Konkurrence i § 4, 3. Stk., Nr. 2 ikke knytter det der nævnte Forbud mod ved Skiltning at benytte udenlandske Statsvaaben til en saadan Forudsætning, har det i Anledning heraf ikke været nødvendigt at give denne Udtryk i Ændringerne. Derimod foreslaas det for at opfylde Konventionens Fordring om et Forbud mod enhver uhjemlet Brug i Omsætningen i nævnte Bestemmelse at indsætte Ordene „eller paa anden Maade i Omsætningen“ efter Ordet „Skiltning“.

Det bemærkes endelig, at som Følge af Forslagets Formulering af Paragraffens 1. Stk., er dens 2. Stk., Nr. 1 skønnet at være overflødiggjort.

II.

a. Generalklausulen.

Medens den i Washington i 1911 reviderede Pariserkonvention kun indeholdt en kortfattet udtrykt Bestemmelse om, at Unionsstaterne paatog sig en Forpligtelse til at sikre deres Medlemmer en virksom Beskyttelse mod illoyal Konkurrence (Art. 10 b), naaede man i Haag efter lange og besværlige Forhandlinger til Enighed om paa forskellig Maade at udvide denne Bestemmelser Rækkevidde.

Forslagene hertil stammede oprindeligt fra Folkeforbundets Erhvervsudvalg, hvorfra de gik over i Berner-Bureauets Program for Haagerkonferencen. Disse Forslag